

ἐδημοσίευσε σειρὰν ποιημάτων Γαλλιστὶ ὑπὸ τὸν τίτλον «Τραγούδια τῆς Μυτιλήνης».

— Εἰς τὴν Μασσαχουσέτην τῆς Ἀμερικῆς Ἑλληνες τῆς ἐκεί παροικίας, τῇ εὐγενεὶ συμ-
πράξει Ἀμερικανίδων, διωργάνωσαν μίαν μεγα-
λοπρεπῆ ἑορτὴν, ἣ ὅποια περιέλαβεν εἰκόνας
ἀπὸ τὴν ζωὴν ὁλοκλήρου τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Τὰ
ἀρχαῖα Παναθήναια, τὰ Διονύσια, ὁ Μέγας
Ἀλέξανδρος, εἰκόνες ἀπὸ τὸ μεγαλεῖον τῆς Βυ-
ζαντινῆς ζωῆς, ἡ ὕψωσης τῆς σημαίας τῆς Ἐπα-
ναστάσεως εἰς τὴν Ἀγίαν Λαύραν, οἱ ἥρωες τοῦ
21 καὶ ἄλλαι σελίδες τῆς ἱστορίας μας παρή-
λασαν εἰς πομπάς, αἱ ὅποιαι ὡς ἦτο ἐπόμενον,
ἐκαμαν ζωηροτάτην ἐντύπωσιν.

Ἡ ἑορτὴ εἶχε σκοπὸν φιλανθρωπικόν, ἔδωκε
δὲ ἀφορμὴν εἰς τὰς Ἀμερικανικὰς ἐφημερίδας
νὰ γράψουν φιλελληνικώτατα ἄρθρα.

— Ἀπέθανε ἐν Βελιγραδίῳ ὁ καθηγητὴς τοῦ
ἐκεῖ Πανεπιστημίου καὶ μέλος τῆς Ἀκαδημίας
Παύλοβιτς, πρόεδρος ἅμα τῆς Σερβικῆς Βουλῆς.

— Νέος Ἑλλήν καλλιτέχνης ἐνερανίσθη εἰς
τὸ Παρίσι, ὁ τραγουδιστὴς κ. Δεσφιές, ὅστις
παρ' ὅλον τὸ ξενικὸν ὄνομά του εἶνε Κρής.
Ἀνῆκει εἰς τὸν θῖασον τοῦ Μοντεκάρλο, ἔδωσε
δὲ συναυλίαν Ἑλληνικῆς ἀποκλειστικῶς μου-
σικῆς, συμπράξει τοῦ διδασκάλου του κ. Ἀραμι,
ἔπειτα ἀπὸ 14 ἐτῶν ἀποχὴν ἐμφανισθέντος. Ὁ
κ. Δεσφιές ἐτραγούδισε δημοτικὰ τραγούδια
ἀπὸ τὴν συλλογὴν τοῦ κ. Ἀραμι, ἐν οἷς τὸν
Μαγεμένον, τὴν Λιγερὴ καὶ τὸν Λεδέντην,
«Ὅλα τὰ πουλάκια», τὸν Ἀετόν, τὰ τραγούδια
τοῦ Βλάμη. Ὁ κ. Ἀραμις ἔφαλε ἀντὶ τῶν τριῶν
ἀναγεγραμμένων εἰς τὸ πρόγραμμα ἀσμάτων,
ὀκτὼ, ἐν οἷς τοὺς ἀπαρμύλλους «Σπαχῆδες».
Ἡ γενομένη εἰς ἀμφοτέρους τοὺς καλλιτέχνας
ὕποδοχὴ ὑπῆρξε θριαμβευτικὴ.

— Διὰ Γαλλικῆς πρωτοβουλίας ἰδρύεται ἐν
Παρίσι τοῖς Διεθνήσι Ἀκαδημία τῶν Ἑλληνολα-
τινικῶν Ἑθνῶν, ἣ ὅποια σκοπὸν θὰ ἔχῃ νὰ κα-
ταστήσῃ στενωτέρας τὰς σχέσεις τῶν Ἑλλη-
νολατινικῶν λαῶν, διὰ τῆς πυκνοτέρας πνευ-
ματικῆς ἐπικοινωνίας μεταξὺ τῶν. Ἡ Ἀκαδη-
μία θὰ προστατεύσῃ πνευματικὰ ἔργα τῶν με-
τεχόντων Ἑθνῶν, θὰ ζητήσῃ τὴν ψήφισιν νό-
μων περιοριστικῶν τῆς κλεψιυπίας καὶ θὰ
βοηθήσῃ διὰ προπαγάνδας τὰς ἐκδηλώσεις τῆς
Ἑλληνολατινικῆς σκέψεως. Πρὸς τὸν σκοπὸν
τοῦτον θὰ ἐκδοθῇ εἰδικὸν περιοδικόν, θὰ γεί-
νουν μεταφράσεις θεατρικῶν καὶ φιλολογικῶν
ἔργων, θὰ διοργανωθοῦν ἐκδρομαὶ κτλ.

Τὰ ἔθνη, τὰ ὅποια θὰ μετᾶσχουν τῆς διε-
θνοῦς αὐτῆς προσπαθείας, θὰ εἶνε ἡ Γαλλία,
ἡ Ἰταλία, ἡ Ἑλλάς, ἡ Ἰσπανία, ἡ Πορτογαλ-
λία, ἡ Ρουμανία, ἡ Ἀρμενία, τὸ Βέλγιον, ἡ
Ἑλβετία, αἱ Νοτιοαμερικανικαὶ Δημοκρατίαι,
αἱ Δημοκρατίαι τῆς Κεντρικῆς Ἀμερικῆς καὶ
τὸ Μεξικόν.

-- Ὁ διανοούμενος κόσμος τῆς Γαλλίας
ἐώρτασε τρεῖς φιλολογικὰς ἐπετελοὺς. Τὴν
ἐκατονταετηρίδα ἀπὸ τῆς ἐμφάνισεως τῶν
«Ποιητικῶν μελετῶν» τοῦ Λαμαρτίνου μὲ τὰς
ὁποίας ὁ ἄγνωστος ἔως τότε ποιητὴς κατέστη

ἀρχηγὸς σχολῆς, τὴν ἐκατονταετηρίδα τοῦ δρα-
ματικοῦ συγγραφέως καὶ Ἀκαδημαϊκοῦ Αἰμι-
λίου Ὠζιέ, ὁ ὅποτος ἔγραψε τοὺς «Ἀναισχύν-
τους», τὴν «Τυχιδιώκτιδα», τὸ «Κώνειον», τοὺς
«Φουρσαμπῶ» καὶ τὴν δεκαετηρίδα ἀπὸ τοῦ
θανάτου τοῦ Ζὰν Μωρεᾶς, τοῦ ὁποίου ἡ τελευ-
ταία παραγωγὴ εἶνε μία νοσταλγία τοῦ Λαμαρ-
τίνου. Ἐκτὸς τοῦ τελεσθέντος τῇ 25 Μαρτίου
(ν. η.) ἐπετελῶ τοῦ θανάτου τοῦ Μωρεᾶς φυ-
λολογικοῦ μνημοσύνου, ἡ «Revue Critique»
ἐξέδωκε εἰδικὸν τεῦχος περιέχον γνῶμας περὶ
τοῦ ποιητοῦ τῶν κ. κ. Μπαρές, Ρενιέ, Μπαρτοῦ,
Πῶλ Φῶρ, τῆς κομήσεως ντὲ Νοάιγ, τοῦ ἡμε-
τέρου κ. Μαλακάση καὶ ἄλλων.

— Εἰς Βερολίνον ἐδόθη ἡ νέα ὄπερα τοῦ
Ριχάρδου Στράους «Ἡ Γυνὴ χωρὶς σκιά» μὲ 12
σκηνογραφίας τοῦ Ἑλλήνος ζωγράφου κ. Πάνου
Ἀραβαντινοῦ, ὅστις ἐβραβεύθη ἐν εἰδικῇ διαγω-
νισμῷ, οὗ μετέσχον οἱ καλλίτεροι Γερμανοὶ
ζωγράφοι, διὰ τὸν σκηνικὸν διάκοσμον τοῦ ἔρ-
γου. Εἰς τὸν κ. Ἀραβαντινὸν θὰ ἀνατεθῇ καὶ
ἡ νέα σκηνογραφία τοῦ «Τριστάνου καὶ Ἰζόλ-
δης» τοῦ Βάγνερ.

— Εἰς ἡλικίαν 82 ἐτῶν ἀπέθανεν ἡ διάση-
μος ἄλλοτε Γαλλίς ἡθοποιὸς Ὁρτενσία Σνάϊ-
δερ, ἡ πρώτη διαπλάσασα τοὺς ρόλους τῆς «Ὠ-
ραίας Ἑλένης», τῆς «Μεγάλης Δουκίσσης τοῦ
Γερολστάϊν» καὶ τῆς «Περικλῆς». Αἱ μεγάλαι
ἐπιτυχίαι τῆς ἤρχισαν ἀπὸ τὸ 1856 εἰς τὸ «Βα-
ριετέ». Ὡς ἡθοποιὸς καὶ ὡς ἀοιδὸς ἐθαυμάσθη
διὰ τὴν χάριν καὶ τὴν τέχνην, ἔτυχε δὲ ἔκτοτε
μεγάλων τιμῶν. Ἀπεσφύρθη τοῦ θεάτρου τῷ 1881.

— Ἀπέθανεν ἐν Λονδίνῳ ὁ Πρόεδρος τοῦ
ἐκεῖ Ἀγγλοελληνικοῦ Συνδέσμου Ρόναλτ Μπάρ-
ρως πρῦτανις τοῦ περιφήμου Κίνγκς — Κόλ-
λετς τοῦ Λονδίνου, ἐπίτιμος Διδάκτωρ τῆς φι-
λολογίας τοῦ ἡμετέρου Πανεπιστημίου ὑποστη-
ρίξας τὸν Ἑλλ. ἀγῶνα δι' ἄρθρων καὶ διαλέ-
ξεων ἐνθουσιωδῶν. Ἦτο 53 ἐτῶν. Ἐδίδαξε εἰς
τὰ Πανεπιστήμια Γλασκώδης, Κάρδιφ, Μάντσε-
στερ καὶ ἀπὸ ἐπταετίας τοῦ Λονδίνου.

ΝΟΣΤΑΛΓΙΑ

Ψυχομαχάει ἦσυχά μ' ἀνασυρμὲς θαμπές,
τὸ δειλινὸ τῆς ἀνοιξὸς τὸ μυριοπλουμισμένο
στέλνοντάς φίλημα γλυκὸ μὲ τίς ἀναλαμπές
τίς ρόδινες, σὰν χὰϊδι ὄνειρου μαγεμένο

Στ' ἀντικρινοῦ περιβολιοῦ τῇ Δάφνῃ τῇ παλῇ,
π' ἀκίνητη μοναχικὴ καὶ βαρειολυπημένη
νοιώθει γλυκὸ ἀνατάραγμα στοῦ ἡλίου τὰ φιλιὰ
ποῦ φεύγοντας ἀφίνει τὴν τρελλὰ ἐρωτεμένην,

Μοναχικὴ, μ' ἀστέγνωτο στὰ βλέφαρα ἓνα δάκρυ
ἀπλῶναι μάταια ἡ ψυχὴ τ' ἀφίλητα φτερά
ἀγγίζοντας τὸν ἴσκιό σου ποῦ χάνεται στὰ μάκρη
τοῦ μαγικοῦ ροδόφωτου. Θάλλῃς κι' ἄλλη φορὰ;

Ποιὸς ξέρει... ὦ! πῶς λαχταρῶ τὴ γλύκα κ' εὐωδιά
τ' ἀνασασμοῦ σου. ὦ! Δάφνῃ μου γλυκύτερη ἔχεις
[Μοῖρα]

Στὸ χωρισμὸ τοῦ ὀλοβραδὶς ὀλόπικρη ἡ καρδιά,
μὰ τὴν αὐγὴ τριγύρα σου τὰ ρόδα τοῦ πλημμύρα.

Κύπρος, Ἀπριλῆς 1920.

Λ. Τ.